

Αιτήματα των προσφευγόντων

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση 2011/783/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2011, για την τροποποίηση της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ 2011, L 319, σ. 71), και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1245/2011 του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2011, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ 2011, L 319, σ. 11), στο μέτρο που αφορούν τους προσφεύγοντες,
- να αναγνωρίσει ότι δεν ισχύει σε βάρος τους καμία ταξιδιωτική απαγόρευση, και
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

- 1) Προς στήριξη της προσφυγής οι προσφεύγοντες προβάλλουν τέσσερις λόγους, με τους οποίους υποστηρίζουν ότι, περιλαμβάνοντας τα ονόματά τους στους καταλόγους της προσβαλλομένης αποφάσεως και του προσβαλλομένου κανονισμού, το Συμβούλιο
  - απέτησε την υποχρέωσή του επαρκούς αιτιολογήσεως,
  - δεν τήρησε τα κριτήρια καταχωρίσεως και/ή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, κρίνοντας ότι πληρούνται τα εν λόγω κριτήρια σε σχέση με τη συμπεριφορά των προσφευγόντων,
  - προσέβαλε αδικαιολόγητα ή δυσανάλογα τα θεμελιώδη δικαιώματα των προσφευγόντων, συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων τους για προστασία της ιδιοκτησίας, της επιχειρηματικής δραστηριότητας και της φήμης τους, καθώς και προστασίας του ιδιωτικού και επαγγελματικού βίου, και
  - δεν εξασφάλισε τα δικαιώματά τους άμυνας και το δικαίωμα των προσφευγόντων για αποτελεσματικό δικαστικό έλεγχο.

Προσφυγή της 9ης Φεβρουαρίου 2012 — ClientEarth κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-62/12)

(2012/C 109/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ClientEarth (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: O. Brouwer και P. van den Berg, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του καθού με την οποία απορρίφθηκε η (πλήρης) πρόσβαση στο έγγραφο 6865/09, το οποίο περιλάμβανε νομικές συμβουλές της νομικής υπηρεσίας του καθού όσον αφορά τη νομιμότητα σχεδίου τροποποιήσεως πρότασεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την τροποποίηση του Κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001⁽¹⁾, δυνάμει του εν λόγω κανονι-

σμού· και

- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

- 1) Ο πρώτος λόγος αφορά παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 2, δεύτερη περίπτωση, του Κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001, καθόσον το καθού δεν απέδειξε κατά ποιον τρόπο η γνωστοποίηση του επίμαχου εγγράφου θα υπονόμειε την προστασία της παροχής νομικών συμβουλών.
- 2) Ο δεύτερος λόγος αφορά παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο του Κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001, καθόσον το καθού δεν απέδειξε κατά ποιον τρόπο η γνωστοποίηση του επίμαχου εγγράφου θα υπονόμειε σοβαρά τη διαδικασία λήψεως αποφάσεων του Συμβουλίου.
- 3) Ο τρίτος λόγος αφορά παράβαση τόσο του άρθρου 4, παράγραφος 2, δεύτερη περίπτωση του όσο και του άρθρου 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001, καθόσον το καθού δεν έλαβε υπόψη το υπερσχύν δημόσιο συμφέρον που επέβαλε τη γνωστοποίηση του επίμαχου εγγράφου.
- 4) Ο τρίτος λόγος αφορά παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 6, του Κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 και προσβολή της αρχής της αναλογικότητας, καθόσον το Συμβούλιο δεν εκτίμησε προσηκόντως αν θα μπορούσε να είχε δοθεί πληρέστερη πρόσβαση στο επίμαχο έγγραφο.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001 L 145, σ. 43)

Προσφυγή της 13ης Φεβρουαρίου 2012 — Sedghi και Azizi κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-66/12)

(2012/C 109/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Ali Sedghi (Τεχεράνη, Ιράν) και Ahmad Azizi (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) [εκπρόσωποι: S. Gadhia και S. Ashley, Solicitors, D. Wyatt, QC (Queen's Counsel), και M. Lester, Barrister]

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα των προσφευγόντων

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση 2011/783/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2011, για την τροποποίηση της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ 2011, L 319, σ. 71) και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1245/2011 του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2011, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ 2011, L 319, σ. 11), στο μέτρο που αφορούν τους προσφεύγοντες, η δε εκδοθησόμενη απόφαση να έχει άμεση ισχύ χωρίς ανασταλτικό αποτέλεσμα,
- να κρίνει ανεφάρμοστα στην περίπτωση του δεύτερου προσφεύγοντος τα άρθρα 19, παράγραφος 1, στοιχείο β', και 20 παράγραφος 1, στοιχείο β', της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ, και το άρθρο 16, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 του Συμβουλίου, και
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής οι προσφεύγοντες προβάλλουν δύο λόγους.

- 1) Με τον πρώτο λόγο οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι δεν πληρούνται κανένα από τα εκ του νόμου προβλεπόμενα κριτήρια για την καταχώριση των ονομάτων των προσφευγόντων στους οικείους καταλόγους και ότι δεν υφίσταται καμία νομική ή πραγματική βάση για την ανωτέρω καταχώριση. Το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμώντας ότι η καταχώριση των ονομάτων των προσφευγόντων είναι δικαιολογημένη.
- 2) Με τον δεύτερο λόγο οι προσφεύγοντες προβάλλουν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση και ο προσβαλλόμενος κανονισμός επιβάλλουν αδικαιολόγητους και δυσανάλογους περιορισμούς στα θεμελιώδη δικαιώματά τους.

Ο δεύτερος προσφεύγων προβάλλει δύο πρόσθετους λόγους, υποστηρίζοντας ότι

- η προσβαλλόμενη απόφαση και ο προσβαλλόμενος κανονισμός συνιστούν αδικαιολόγητο και δυσανάλογο περιορισμό των δικαιωμάτων του ελεύθερης κυκλοφορίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και
- το Συμβούλιο δεν είχε αρμοδιότητα να συμπεριλάβει τον δεύτερο προσφεύγοντα βάσει της Κοινής Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφάλειας, διότι πρόκειται για αμιγώς εσωτερική υπόθεση της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Προσφυγή της 10ης Φεβρουαρίου 2012 — Sina Bank κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-67/12)

(2012/C 109/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sina Bank (Τεχεράνη, Ιράν) (εκπρόσωποι: B. Metetal και C. Wucher-North, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει το σημείο 8 του πίνακα Β του παραρτήματος VIII του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010, ο οποίος τροποποιήθηκε όπως ορίζει το παράρτημα του εκτελεστικού κανονισμού 1245/2011⁽¹⁾ του Συμβουλίου, στο μέτρο που αφορά την προσφεύγουσα,
- να ακυρώσει το σημείο 8 του πίνακα Β του παραρτήματος II της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, η οποία τροποποιήθηκε όπως ορίζει το παράρτημα της αποφάσεως 2011/783/ΚΕΠΠΑ⁽²⁾ του Συμβουλίου, στο μέτρο που αφορά την προσφεύγουσα,
- να ακυρώσει το άρθρο 16, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010, το οποίο εφαρμόζει ο κανονισμός 1245/2011, στο μέτρο που αφορά την προσφεύγουσα,
- να ακυρώσει το άρθρο 19, παράγραφος 1, στοιχείο β', της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ, την οποία τροποποιεί η απόφαση 2011/783/ΚΕΠΠΑ, στο μέτρο που αφορά την προσφεύγουσα,
- να ακυρώσει το έγγραφο-απόφαση της 5ης Δεκεμβρίου 2011, και
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

- 1) Με τον πρώτο λόγο η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι δεν συνδέεται με τα συμφέροντα του «Daftar» και δεν συμβάλλει στη χρηματοδότηση των αποκαλούμενων στρατηγικών συμφερόντων του «καθεστώτος», ούτε στο φερόμενο πυρηνικό πρόγραμμά του. Ως εκ τούτου, δεν πληρούνται στην περίπτωση της τα ουσιαστικά κριτήρια υπαγωγής στην απόφαση 2010/413/ΚΕΠΠΑ, την οποία τροποποιεί η απόφαση 2011/783/ΚΕΠΠΑ, με την οποία το Συμβούλιο διατηρεί το όνομα της προσφεύγουσας στους οικείους καταλόγους, συνεπώς το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά τον καθορισμό της πληρώσεως ή μη των κριτηρίων αυτών. Επιπροσθέτως, το Συμβούλιο παρέλειψε να εφαρμόσει ορθώς τα οικεία κριτήρια.
- 2) Με τον δεύτερο λόγο η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η καταχώριση στον κατάλογο του ονόματός της παραβιάζει τη θεμελιώδη αρχή της ίσης μεταχειρίσεως.